

var over en halv tønde land, så der er sket en vis udvikling. Om udviklingen skal gå endnu videre ad den vej, tør jeg ikke være overdommer på, men jeg er sikker på, at min kollega fødevareministeren gerne vil drøfte det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 12:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af virksomhedernes sociale ansvar gennem skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnning.

Af Sonja Albrink (CD) m.fl.
(Fremsat 1/4 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det beslutningsforslag, som vi her skal behandle, omhandler medarbejderes skattefrihed for alkoholafvænnning betalt af arbejdsgiveren. Sådanne ydelser skal efter forslaget gøres skattefri. Samtidig foreslås det, at skattefriheden afgrænses på en sådan måde, at der kun skabes skattefrihed for ydelser, som er opregnet på en positivliste. Positivlisten, der skal angive dels behandlingsformer, dels institutioner, foreslås udarbejdet ud fra sundhedsfaglige principper, således at der herved skabes et grundlag for en vurdering af, hvilke behandlingsformer der er bedst egnede til alkoholafvænnning.

I modsætning til det beslutningsforslag, som Folketinget også skal behandle lidt senere her i dag, nemlig B 15 om indførelse af en generel

skattefritagelse for arbejdsgiverbetalte sundhedsydelse, stilles der her forslag om at udvælge og friholde en særlig form for sundhedsydelse. Hensigten er, som det fremgår af bemærkningerne, der ledsager forslaget, at fremme indsatsen mod alkoholmisbrug og styrke virksomhedernes sociale ansvar.

Jeg mener, det er et emne, som vi vist alle kan være enige om er fornuftigt, og som kræver en ordentlig og seriøs behandling. Uanset om man kan være enig i det løsningsforslag, som CD konkret har lagt frem, er selve tanken bag forslaget nemlig den, at virksomhederne i højere grad skal tage et socialt ansvar for medarbejderne. Det er et synspunkt, som regeringen støtter.

Jeg vil også godt rose CD for ikke at fremsætte et forslag, som har ideologiske undertoner. Der er således ikke tale om et forslag, som lægger op til en underminering af et godt offentligt sundhedsvæsen. Som vi alle ved, er der imidlertid tale om et område, som det er meget vanskeligt at lovgive om bl.a. af frygt for at skabe uligheder og uretfærdigheder, og dertil kommer, at principperne i de eksisterende skatteregler på området som bekendt er meget klare.

Derfor har vi også tidligere haft diskussioner af den her karakter, uden at de diskussioner er mundet ud i noget konkret, men jeg er parat til endnu en gang at vurdere, om det vil være muligt at finde en løsning uden samtidig at komme ud på den glidebane, som indtil nu har afholdt skiftende regeringer uanset partifarve og Folketinget fra at lave særlige undtagelser på området. Så vidt jeg husker, så er de principper, som vi bygger det her på, noget, der ligger helt tilbage til 1903, og diskussionerne har været hyppige og tilbagevendende. Hvis der var enkle løsninger, var de givet fundet.

Men jeg vil samtidig også, når vi siger, at vi meget gerne vil gå ind i det her, advare imod, at vi binder os lige nøjagtig til den skabelon, som CD foreslår. Jeg mener bestemt, der er positive signaler i forslaget, men der er efter min opfattelse behov for, at der arbejdes videre med en mulig løsning, for der er mange skær, som man kan støde ind i, og vi risikerer at rejse flere problemer end dem, vi forsøger på at løse.

Det er min opfattelse, at der fortsat er behov for at arbejde i dybden med spørgsmålet om, hvorledes en eventuel løsning kan se ud. For mig at se er afgrænsningsproblematikken fundamental. Vi skal sikre os en løsning, som er